

[Dorte Bennedsen]

til spildevandsbehandlingen er blevet gennemført inden for de terminer, der oprindeligt blev fastsat. Kommissionen har også fulgt overvågningen, og den har medvirket til en intensivring af indsatsen, specielt hvad angår den statslige overvågning af det åbne Øresund.

På baggrund af, at kommissoriet således må siges at være opfyldt og opgaverne løst, har kommissionen nu foreslået, at den bliver nedlagt. Dette kan kun ske ved vedtagelse i henholdsvis den svenske rigsdag og her i Folketinget. Det kan vi tilslutte os. Det synes vi er fornuftigt.

Men vi vil godt over for ministeren understrege to ting. Den ene er, at man opretholder det kommunale samarbejde på begge sider af Øresund. Jeg tror, det er vigtigt, at regionens lokale instanser fortsat er involveret i disse problemer. Det er jeg klar over at man er i gang med at blive, men der er endnu ikke lagt rammer for det, og dér vil vi godt bede ministeren om med venlig hånd at skubbe på, så det bliver til noget nu i forbindelse med ophævelsen af kommissionen.

Det andet, vi godt vil understrege, er, at det statslige samarbejde om den åbne del af Øresund må fortsættes. Det kan jo foregå inden for rammerne af Østersøkonventionen. Men dér tror vi altså også, det er vigtigt, at der er et tæt, konkret samarbejde mellem Sverige og Danmark.

Med disse to bemærkninger kan vi støtte, at kommissionen bliver ophævet.

Jens Jørgensen (KF):

Miljøministeren var så venlig under den forrige sag at nævne, at det efter miljøministerens opfattelse var en forholdsvis let parlamentarisk affære. Uden at gætte for meget på, hvordan det går denne her gang, tror jeg nok, at den her sag lander lidt på samme niveau, uden at jeg skal markere, at der hermed er skabt præcedens – bare sådan for at markere, hvem der sidder hvor i salen.

Der er det forunderlige, når man arbejder med miljøpolitik, at man af og til støder på den oplevelse, at det med miljø og det med bevidstheden om miljø er noget relativt nyt, altså en 5, 6, 8 år. Og så synes jeg, det er interessant at konstatere i forbindelse med det beslutningsforslag, vi arbejder med, at der helt tilbage i 1974 har været så intensiv en miljøpolitik på

godt nok et snævert område, at man kunne nå frem til en bilateral aftale mellem to lande.

Det er jo ikke noget, man bare lige finder på fra den ene måned til den anden. Der er gået år med overvågning og med konstatering af miljøproblemer, og så beslutter man sig. Så skulle man bruge 5 år på at lave regelsæt, der skulle sikre imod forøget forurening, imod forøget udledning. Man skulle reducere det, man skulle begrænse det til nogle normer, der blev nærmere aftalt for en tiårig periode, og det lykkedes.

Derfor er det både rimeligt og forståeligt, at man både fra svensk og fra dansk side kommer og siger, at sådan en kommission har gjort sin pligt, og så bør den stoppe.

Vi tilslutter os forslaget. Vi tilslutter os ikke mindst, fordi det siges i bemærkningerne, 2. spalte, at der findes en Østersøkonvention, som gør, at man også på det mellemstatslige niveau vil holde nøje øje med, hvad der foregår i Øresund. Jeg tror sammenfattende, at miljøbevidstheden både regionalt, kommunalt og statsligt er så voksende, at det i sig selv vil være en garanti for, at man ikke bare delemnemæssigt, men overordnet vil kunne nå de mål, der er opstillet.

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig og skal ligesom ved sidste sag markere, at vi ønsker en hurtig behandling.

Filt Jensen (V):

Venstre vil gerne tilslutte sig, at overenskomsten mellem Danmark og Sverige af 5. april 1974 bliver ophævet ved samtykke.

Beslutningsforslaget er mere formalia end et egentligt politisk forslag. Overenskomsten tog sigte på beskyttelse af Øresund mod forurening, og det er glædeligt, at overenskomstens krav til rensning blev gennemført inden for aftalens rammer. Interessen for Øresunds miljø består fortsat, men opgaverne bør nu løses i regionalt og kommunalt regi, hvorfor den statslige aftale bliver overflødig.

Venstre anbefaler og forventer, at forslaget får en let gang gennem Tinget.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er bange for, at jeg må bekræfte, at det ikke bliver de store udfordringsdag for miljøministeren, men sådan nogle kan vi jo heller ikke love, hver gang vi har forslag til behandling her i Folketinget.